

L'OLORÍ

(SEGONA ÈPOCA)

SURTIRÀ CADA DIJOURS.

PERA SUSCRIPCIONS Y ANUNCIS

dirigirse á la

Imp. de Narcís Planadevall, Sant Esteve, 29.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ.

Un any... .. 5'00 pessetas.

Un trimestre 1'50 «

Pago adelantat.

NOSTRE PROGRAMA.

May lo catalanisme ha treballat á l'ombra pera arribar á la realització dels seus ideals. Defensor dels principis honorats que sustenta, ben clars y á la llum del sol los va exposar á la Reyua Regent d' Espanya en sa vinguda á Barcelona y ben clars y concretament los va donar al país en l' Assamblea de Manresa de 1892.

Com allavors diguérem, enteném avuy que han de quedar á càrrech del poder central del Estat Espanyol las relacions internacionals, l' exèrcit de mar y terra; las relacions econòmiques d' Espanya ab los demés països, la construcció d' obras públiques de caràcter general, la resolució de totes las cuestiones y conflictes inter-regionals y formació del presupost anyal de gastos, al que deurán contribuir las regions á proporció de sa riquesa; tot ab la organizació corresponent y adequada.

Peró enteném que correspón al poder regional lo règimen intern de Catalunya, y que ha de constituhirse aquesta mantenint lo temperament expansiu de sa llegislació y segons sas necessitats y son modo d' esser.

En consecuencia, volém la llengua catalana ab caràcter oficial y que sian catalans tots los que á Catalunya desempenyin càrrechs públichs: volém Corts catalanas, no sols pera estatuhir nostre dret y leys civils, sino per quant se refereixi á la organizació interior de nostra terra: volém que catalans sian los jutges y magistrats y que dintre de Catalunya 's fallin en última instancia 'ls plets y causas: volém esser árbitres de nostra administració, ficsant ab entera llibertat las contribucions á impostos y volém, en fi, la facultat de poder contribuir á la formació del exèrcit espanyol per medi de voluntaris y divers, suprimint en absolut quintes y llevas en massa y establint que la reserva regional forsosea presti servey tan sols dintre de Catalunya.

Aquest es nostre catalanisme dintre d' Espanya: aquest es lo nostre regionalisme dins de Catalunya. Aixó eles que volém; per aixó aném; á n' aixó arribarém á no trigar gayre.

(Del Manifest de la «Unió Catalanista» del dia 16 de Mars de 1897)

Teníam preparat un article pera *La Costa de Lleuant*, però 'ns vingué *La Costa de Lleuant* lo que posém á continuació, que respón completament á lo que hauriam dit nosaltres y tal vegada molt més crú. Per aixó 'ns fem nostre 'l següent article, canviant sols lo titol del setmanari:

CLÀ Y CATALÀ.

L' Olorí, viu pera defensar la causa de Catalunya y pera obtenir pera Catalunya tot lo que sia possible, ha consagrat y consagrarà tots los seus esforços. No 'ns han dolgut ni 'ns doldrán prendas; mentres Deu vulga serém sempre 'ls mateixos: catalanistas y res més que catalanistas, no obehint á cap capítol, per sabi, per respectable

y per poderós que sia, si sos actes no concordan ab lo que 'ns dicti nostra conciencia de patriotas catalans; puig, tradicionalistas fins al moll dels ossos, som liberals fins al fons de l' ànima, y 'ns repugna estar supeditats á la voluntat y capritxo d' un altre home. No y no; jamay serém personalistas. Nostre amor á Catalunya es massa gran pera que l' haguém de supeditar al criteri d' una personalitat, de duas, de tres, de cent, sian las que's vulgan. Deu y la conciencia son los nostres guías; ja 'ns bastan, no 'n volém més.

De patents de catalanisme no volém que 'ns ne donguin, puig ja 'ns la donà Deu tan bon punt tinguerem ús de rahó y coneixement de la historia de

Volletor

Bonja J. G. 1897

Catalunya y de la política espanyola. Si alguns dintre 'l catalanisme pretenen caciquejar, deixemlos sols, que aquest serà 'l mellor càstich que podrán rebre.

No hi ha cap divisió en lo camp catalanista, no hi ha cap cisma; si mitja dotzena de senyors molt respectables se deixan portar per sas passions personals, si renyeixen y no 's poden veure, n' ha de patir la causa catalana? Seriam tontos tots los que de bona fé figurém en l' estol catalanista si deixavam enlluhernarnos en aquesta ocasió; las consecuencias serian fatals.

Las Bases de l' Assamblea de Manresa han de constituhir nostre programa, ratificat en la Assamblea de Reus. No 'ns moguém del entorn de la bandera santa y qui vagi ab altres fins que formi rotllo apart.

Catalunya necessita l' esforç de tots y no hem de despreciar los treballs de cap bon catalá, sigui ó hagi sigut carlí, constitucional, republicá; lo be que vinga d' allá ahont vulgui, però que vinga. Intransigents sempre, evolucionistas sempre, segons las circunstancias. Hem de sumar y no restar.

Alerta, catalanistas, alerta. Sempre que convinga hem de parlar clá y catalá.

JO TAMBÉ SOCH AIXÍS.

No hi puch fer mes, quan veig algun castellá exagerat, que párla d' amor á la patria, que 's desganyita recordant las glorias d' *Otumba, Granada y S. Quintín*; fa 'l valent y no ho es, y ab sa conducta demostra que d' amor á la patria no l' hi 'n du gota, dich entre mi mateix; aquest home es un separatista.

Quan veig algun catalá exasperat

perque li han robat los fills ó ha sigut vletima de mils altres vexacions é injusticias y aquell home diu que mes se estimaria ser francés, penso entre mi mateix, no ho es de separatista aquest, ho son los que l' atropellan indignament.

Quan lleigeixo la conferencia donada en lo circul literari de Vich per en Francesch Rierola y veix quins eran los separatistas oficials del any vuyt m' horroritzo.

Quan penso en los separatistas que ha descobert lo *capitan Verdades*, en lo numero que aquest capitá no ha descobert ni descobrirá porque no deu convenirli, en los que s' amagan y en los que no tenen inconvenient en exhibirse, casi casi creuria que d' separatista catalá no 'n hi ha cap, si de cas cataláns castellanisats.

No hi puch fer mes, cadascú pensa com vol, pero jo soch aixís, tinch per separatistas á tots los cacichs á tots los déspotas y tirans, á tots los lladres y politichs, á tots los que volen regenerarnos per medis inmorals, com ells mateixos.

De separatistas n' hi ha de tota mena, però ho son tots aquells que tenen tendència á fernes perdre l' amor á la patria, aquells que 'ns obligan á aborrrir-la, aquells que 'ns agarrotan, que 'ns irritan, que 'ns roban las llibertats que mereix nostre poble, que no 'ns consideran com ells, que 'ns obligan á parlar una llengua que no es nostra, que 'ns imposan tributs que no podém pagar, que son eterns usufructuaris d' tot lo d' Catalunya, que no fan justicia, que no poden ferne, ni n' han feta may, ni 'n faran Aquets son los verdaders separatistas.

Pero no hi fa res que cridin y esvalotin, dihent que 'l separatisme 's mou, que aménassa, que conspira, Als catalans podrán enviarlos á desterro ó ferlos guardar pel cabo Botas, que en-

care seria pitjor, mes de separatistas no'n seran ara, ni may. Seran martirs, tot lo que 's vulga y 'ls separatistas verdaders continuaran com ara ab sa conducta y sas obras aniran separant als catalans dels demes espanyols, robantnos los fills, llevantnos la pell, y per fi de festa burlantse de nosaltres, escarnintnos.

Es veritat que hi ha catalans descastats, enlluernats per la *ciivilisació espanyola*, que en moments d' deliri també cridan *Otumba, Granada y Pavia* pero la major part ja comprenen que totas las glorias citadas no 'ns han servit de res, y que ben expremuda la taronja val casi tan com las victórias de Cuba y Filipinas ab que 'ns han aixordat las orelles durant tres anys los periódichs separatistas d' Madrid y provincias, qu' ara en aquest moment volen organisar un gran exercit y fortificar las costas per que 'ls moros no tornin y volen xuclar la poca sanch que al pobre li queda.

Clar y net, no crech ab separatistas Catalans, ni Vascongats ni Gallegos; lo gran separatista es lo govern y aquells que s' acampan la vida darre-ra d' ell, ó hi menjan; tot los politichs, que viuen á costas del Estat.

Aquí 'ns estimem mes un boig conegut qu' un sabi per conèixer, però quan lo boig se fa insoportable, quan li venen excessos de furor, no som nosaltres los que 'ns apartém d' ell de bon grat. Es ell que 'ns hi obliga, es ell que no es digne de viurer entre nosaltres, es ell que 'ns sepàra. Jo ho entenich aixís, no hi puch fer més; y no pretinch imposar ma opinió á ningú, qui no pensi com jó, que pensi com vulga, aquí no fem com aquells periódichs que 's creuen oraculs enviats del cel, que condemnan y anatémisan á 'ls que no pensan com ells. Aquí 's diu lo que 's pensa, no tot, per que no 's pot dir y si ho deyam

aniriam á desterro, per que tenim tanta *llibertat* que may 'n hi havia haguda tanta; la llibertat casi 'ns ofega.

Jan.

Son consecuentes. Per ells los anys no passan y son endevides los avensos de la civilisació. Encara están en plena edat mitjana.

De *El Noticiero Universal* del 13.

«Madrid, 12, á las 2'10 madrugada.

La nota más saliente de la noche son las numerosas desgracias que han ocurrido con motivo de la corrida de toros de Aranjuez. Los trenes que ayer mañana salieron de Madrid para el real sitio, iban atestadisimos de gente. La corrida ha sido desastrosa. La plaza llena. Toreaban *Dominguin y Minuto*. La lidia del primer toro transcurrió sin otros incidentes notables que algunas broncas que tuvieron que ser apaciguadas por la Guardia Civil. Salió el segundo y el presidente dió órden de que empezará la suerte de banderillas cuando solo habia recibido el animal dos puyazos. Allí fué Troya. El público, alborotado después de una bronca sin precedentes en los fastos borrascosos del toreo madrileño, empezó á echar al redondel todo género de objetos. Los bancos fueron desclavados y arrojados á la plaza. Los toreros tuvieron que relevarse, algunos de ellos con heridas producidas por los entusiasmos taurófilos del pueblo soberano. El toro quedó en la plaza, y entonces una oleada de gente se precipitó sobre el redondel para *lidiarlo*. Los tumbos, acosones y cogidas, sin consecuencias, fueron numerosísimos. Lo que se temía resultó al fin; el toro arremetió contra un grupo derribando á varios. Algunos resultaron heridos de gravedad. A la enfermeria fueron conducidos más de 15. Unos heridos,

y otros contusos; y otros, por último, con conmociones cerebrales. Al regreso ocurrió lo que era de presumir, dado el estado de los ánimos. La estación fué asaltada, y como el primer tren dispuesto para la marcha era insuficiente para contener á tan gran número de viajeros, se produjo un verdadero motin. A pesar de la resistencia de los empleados de la estación, á quienes auxiliaban parejas de la Guardia civil, el tren fué tomado á viva fuerza por los excursionistas. En los estribos, sobre los vagones, en la locomotora, donde quiera que pareciese fácil que una persona pudiera sostenerse, se veía gente. El tren tuvo que ponerse en marcha. El viaje ha sido prolijo en incidentes. Dentro de los vagones hubo varias riñas. Un niño de pocos años cayó por la ventanilla y se ignora su suerte; un sujeto que iba encima de un vagón, fué decapitado por un poste de hierro. Otro cayó de un estribo bajo las ruedas del convoy, quedando destrozado. Con mejor suerte, otros que cayeron, han sufrido solamente heridas de más ó menos importancia. Unase á todo esto las peloterías que el alcohol producía en el interior de los vagones.»

Per si no n' hi hagués prou un espectador, diu *La Vanguardia*, se despullá tirant als *diestros* tota la roba que portava.

Segóns un altre telégrama dos pasatjers del tren de *placer* caygueren al Tajo y s' ofegaren.

Lo poble que arriba á tal grau d' embrutiment quan encare porta envenadas las feridas d' unas guerras vergonyosas que han convertit en fossar de sos fills extensions inmensas de terra y 'l fons dels mars, que l' han arruinat per anys y anys y que l' han deixat sense crédito y sense prestigi als ulls del mon, no te dret á parlar may més ni d' honra ni d' honor nacional,

perque ni sab lo que es, ni 'n te, y adhuc es indigne de tenirne.

Un poble salvatge no te cap dret á queixarse si las colonias li fugen y si 'ls altres pobles que componen son Estat reivindican los drets indiscutibles que tenen á constituhirse en Nacionalitats.

Encare que Catalunya no tingués en son favor las rahons d' Historia y las étnicas que l' obligan á demanar ab anergia una total y complerta autonomia, se veuria forçada á demanarho per motius de vergonya, porque ab un poble que hagi descendit fins á tal extrém en son rebaixament no hi volém, ni hi podém anar sense perill de pervertirnos. Per motius d' higiene, porque ab un poble infectat y pastilent no hi volém ni hi podém anar sense exposar nostra vida. Per motius d' dignitat porque ab un poble rebutjat per totas las nacions civilizadas no hi podém seguir sense desprestigi.

Los catalans tenim dret á la vida. A la vida honrada, del treball, de poble modern. Volém ayre pur, sanitós, que vivifiqui; no 'l volém respirar l' ambient de timba y de bordell, de presiri y taberna, que 'ns ofega y enmatzina.

SECCIÓ DE NOTICIAS.

De malas está 'l temps fa una temporada. Quan llegíam las malas novas de temporals y pedregadas que queyan en diferents punts, ja tremolavam, y no ho ferem en vâ, que 'l divendres á la tarde passâ per aquesta un ramal de pedregada que, si be aquí no causâ danys de consideració, no obstant cap á Santa Pau destruhí varis camps, siguent bastants los perjudicis que causâ. Los demás dias han passat núvols y calurosos, tronant y ploguent alguns vespres y sobre tot lo del diu-

menge, en que semblava que l' aygua s' ho havia d' emportar tot, no cessant casi de tota la nit los llamps y 'ls trons, que se succehian los uns als altres sense interrupció.

La Empaliada.— Un cop de vista artístich, variat y sorprenent, presentá la iglesia de Sant Esteve 'l dijous passat, á l' hora de sortir la professó, y fins que aquesta fou acabada. Tots los altars estavan illuminats y adornats segons lo gust y entussiasme dels encarregats respectius, destacantse la arquitectura y ornamentació sense que cap cos sobreposat fes nosa ni privés de veure lo principal. Uns estavan més serios qu' altres, segons l' edat de las personas que 'ls guarniren, y cada una de las dotze *regions* que componen la nostra parroquial contribuía á que 'l centre, l' altar major, se destacués ab més magestat, sense privar á las demés sa independència. Una manifestació semblant, ahont se veuen tots los gustos del poble, ahont se fan tots los esforços pera lluhirse cada hu segons lo lloch y recursos ab que se conta, es de las pocas cosas bonas que 'ns quedan, es una costum rancia que 's fa més apreciable com més passen los anys y que no ha de morir may en nostra vila.

Aquest any no 's permeté als escolans adornar lo chior, y s' obrá be, porque 'l sexe femeni tenia la costum d' entrar en aquell lloch y es molt laudable que no hi entri.

Lo final de la vuytava fou coronat ab la professó del Carme, que resultá lluhida com todas las altrás.

Nostres colegas, *El Deber y La Unión*, en sas edicions del dissapte prop passat, insertan unas gacetillas en las que diuen que s' han acostat á sas redaccions respectivas alguns vehins de la barriada del Tura, quei-

xantse de la falla d' aygua que surt de la antiga font de davant de la iglesia, falla que prové d' haver tret part de l' aygua d' aquell manantial pera portarla al Campdenmás.

La reclamació per nosaltres no pot esser més justa, però 'ls perjudicats haurán de pendre paciència, puig tot lo que 's fassi es picar en ferro fret, porque, segons se diu, *allá dalt* hi ha molt empenyo y avuy los *empenyos* valen molt.

Lo dijous prop passat visitarem la iglesia de Ntra. Sra. del Carme, ab motiu de la funció y professó de Corpus que celebrá en tal dia, resultant tot molt lluhit. Presidí la professó 'l Rvnt. P. Provincial de dita Ordre, Fr. Elisseo Duran, que 's trobava aquí girant la visita.

Notarem que s' han montat dos altars nous, projectats per lo conegut arquitecte Sr. Codina, de Barcelona, y construhits per lo Sr. Badosa. En conjunt produheixen bon efecte. L' un d' ells l' está daurant lo conegut pintor Sr. Oró, ab bon acert.

D' una casa en construcció caygueren lo dissapte passat, desde 'l tercer pis, un fusté y un futur habitant de la casa, que sufriren varias contusions, per sort cap d' ellas de molta gravetat.

Dilluns comensaren, en lo colegi dels PP. Escolapios, las exámens dels alumnos de segona ensenyansa, per los catedràtics del Institut de Gerona D. Joaquím d' Espona y D. Manel Cazorro (ciencias) y D. Pau Civils y don Lluís Gener (lletras).

Lo resultat per ara sembla será satisfactori, y l' insertarém en lo número vinent.

Los vehins de la font del Tura no 's

queixan pas ab rahó, porque, segons se 'ns ha dit, ab motiu del ariet passat pera portar l' aygua al Campdenmás, ara surtirà calenta, lo que evitarà no pocas pulmonías y altres trastorns, convertintse en cambi en establiment termal, en lo que podrán banyarshi 'ls que avuy han de sofrir las incomoditats d' anar á Caldas.

Dilluns alguns aficionats feren tocar sardanas en la Plassa, que per tal motiu se vegé molt concurreguda.

Dimars los paletas y manobres celebraren la festa de son patró Sant Antoni, ab ofici y sardanas, no poquent celebrar la tornaboda á Sant Roch per causa de la pluja.

Baix la presidencia del Arcalde, senyor Monsalvatje, y ab assistencia dels regidors Srs. Vayreda, Saderra, Llosas, Ferrer, Nogué, Gratacós, Puig, Daudi, Pascual, Pena y Deu, celebrá, dimars passat, nostre Ajuntament, sessio ordinaria, en la que 's prengueren los següents acorts:

Aprobar l' acta de la sessió anterior.

Lo Sr. Arcalde llegí un telégrama y una carta del diputat á Corts per aquest districte, senyor Marqués de Camps, referents al cambi de regiment, en la que diu al Ajuntament que, si be marxa 'l que actualment guarneix aquesta plassa, no quedarem sense guarnició, porque, segons las reformas del Ministre de la Guerra, vindrá á Olot un batalló de cassadors ó un nou batalló de mantanya.

S' acordá donar las gracias al referit Marqués de Camps per las gestions practicadas, aixís com també, á petició del Sr. Gratacós, donarlas al Arcalde per l' empenyo ab que ha pres aquest assumpto.

Lo Sr. Secretari va llegir una sollicitut del director de la banda municipal, demanant al Ajuntament lo cambi dels trajos y la renovació d' alguns instruments, quals reformas importan unas mil pessetas, y, en cambi, s' ofereix gratuïtament tocar dos días la setmana, durant lo próxim estiu, com venia fent la militar, y s' acordá accedir á la demanda, ab la condició que dels dos días que ha de tocar, ho fassi l' un á la Plassa y l' altre al Firal.

També demaná 'l Sr. Llosas que dotessin als macers d' un impermeable, y s' aprobá.

Se concedí al venedor de begudas de la plassa de Sant Roch, lo lloch que ve ocupant per tres anys.

Nombrar un subcabo de consums.

Cridar una reunió general d' industrials, artistas y agricultors de la comarca, á la fi de senyalar un plasso pera la obertura de la exposició que 'l Sr. Arcalde, en una de las sessions passadas, havia iniciat á la Corporació.

Oferir al certámen literari 'l mateix premi d' anys anteriors, nombrant als Srs. Saderra y Llosas pera 'la elecció del tema.

Lo Sr. Gratacós torná á insistir en l' assumpto dels bombers expulsats del cos, á lo que va contestar lo senyor Monsalvatje que en la próxima sessió donarian lo fallo definitiu.

Se 'ns ha assegurat que pera tenir l' aygua al Campdenmás, ab una senzilla bomba s' hi podia portar.

Han sigut nombrats pabordes de la confraria del Sm. Sagrament, los senyors Rvnt. D. Joseph Burch, prèbere, D. Marián Bassols y D. March de Roca.

Nostra felicitació.

Part d'avall del carrer de Gerona existeix un fanal que fa molt temps no s'ha encés més que una nit, deixant a las foscas aquell tros ja prou faltat de llums y sobrat de carros, rodassas y altres enredos que s'haurian de fer treure.

Ho dihém perque algú hi ha rebut.

A la junta de sanitat invitém á donar un passeig per aquesta vila durant las primeras horas de la nit y en alguns carrers sentirá unas olors que obligan á taparse 'l nas y trencar de cantó, gracias á unas netegias poch higiénicas per sos vehins llensadas, precisament en lcs que més necessaria 's fa la netedat.

En lo carrer de Germá sobre tot, en lo qual hi ha un solar pera obrar que s'ha constituït en femer, es perillosa la salubritat, donchs s'hi buydan portadoras d'aygua pestilent que invadeix tot lo carreró; tot aixó unit á la fetor que de sí llensan las triperas y las corts d'animals que hi ha en lo mateix.

Se 'ns han acostat alguns vehins del Firal queixantse de lo de la font del Campdenmás, perque allá se 'ls ha dut l'aygua á tot rumbo mentres que ells tenen que bombarla y, lo que es pitjor, primer per tots los plomistas del passeig.

Lo dilluns prop vinent, ajudant Deu, celebrarà sa primera missa, en la iglesia de Ntra. Sra. del Carme, lo nou prébere D. Joan Canadell Quera. Apadrinarán al nou celebrant D. Miquel Sacrest Navarro y D.ª Maria del Carme Hostench Navarro, ocupant la Sagrada Cátedra lo Rvnt. P. Fr. Lluís Sancho, carmelita.

Hem rebut una atenta invitació pera

assistir á la vetllada que, pera commemorar l'aniversari de sa adhessió á la «Unió Catalanista», celebrarà la agrupació «Los Montanyenchs», lo dia 17 del present.

No volen á en Morayta perque es masó y diuhen que ha perdut las Filipinas. ¿Qui es que no ho vol? ¿N'hi ha cap d'aquells senyors tan *ignocents* que li puga tirar la primera pedra y que 's consideri net de pecat? ¿Ara ve-yeu! Lo perol diu á la paella: «Feste enllá, no m'enmascaris». Y avans de estar tan arrelat lo masonisme á Filipinas (no volém dir que en Morayta no hagi fet lo seu mal), quan dit senyor encara no era al mon, ¿qui 's cuydava dels robos y atrocitats de tota mena que 's cometian á allá y que obligaren á las generacions ja passadas d'aquell arxipélach á professar un odi crudel contra Espanya? Allavors no debían pas esser los cate-drátichs republicans y masons los autors dels atentats contra aquell país pacífich.

Lo mort á n'algú s'ha de carregar, però ara hauriam de saber qui aixecará la llebra y qui se la menjará.

Y no es difícil saberho. En Morayta, que tindrà recursos pera portarla á tret, y la C.^a de la gran fàbrica de desastres. Tant los uns com l'altre 'ns fan lo mateix goig que 'ls gossos fells, perque mossegarán de totas maneres.

Ja ho fan.

Lo presservatiu verdaderament eficas, infalible, de tots los mals dentaris, es lo **Licor del Polo de Orive**. Aquest popular dentífich nacional cura totas las malalties de la boca. Es lo mellor dentífich per son perfúm exquisit, per sas virtuts incomparables y per sa economia sense igual. De venta en totas las farmacias y perfumerías.

3057

3751

0306

MERCAT DE OLOT.**Preus en la Plassa del dilluns últim.**

MIDA DE 80 LITROS.

Blat.	18'00	Ptas.
Mastay.	17'00	«
Blat de moro	13'00	«
Fajol.	16'00	«
Mill.	16'00	«
Panis.	16'50	«
Monjetas.	22'00	«
Fabas.	14'50	«
Bessas.	16'00	«
Llubins.	10'00	«
Patatas (carga).	15'00	«
Ous (dotzena).	01'00	«

SECCIÓ RELIGIOSA.

Avny 15.—Ss. Vito y Modest y Sta. Crescencia mrs.

Div. 16.—S. Quirse y Stas. Julita mrs. y Lutgarda vg.

Dis. 17.—Ss. Manel, Sabel é Ismael mrs.

Dium. 18.—IV. Ss. March y Marcellia y Santa Paula vg.

Dill. 19.—Sts. Gervasi y Protasi mrs. y Santa Juliana de Falconeri.

Dim. 20.—S. Silveri p. y mr.

Dimec. 21.—Ss. Lluís Gonzaga cf. y Pallari b.

QUARANTA HORAS.—Continúan en la iglesia de Ntra. Sra. del Tura.—La exposició de S. D. M. comensa á las set.

Olot.—Imp. de N. Planadevall —1899.

A N U N C I S .**SUBASTA VOLUNTARIA.**

Lo día 24 de Juny próxim se vendrán en pública subasta, juntas ó per separat, la casa n.º 4 del carrer Pujada de Sant Martí ab l'hort-jardí adjunt; y altra casa senyalada ab los núms. 3 y 5 del carrer del Perill, abduas de la ciutat de Gerona.

L'acte tindrà lloch á las onze del dit día, en lo despaig del notari de la mateixa ciutat D. Ramón Forn, establert en dita casa del carrer Pujada de S. Martí, en qual poder se trobarán los tituls d' abduas fincas y demés datos.

LA BARCELONESA.**CONFITERIA DE
Marcelino Juanola y Danés.**

Bonayre, 5.

En aquesta confiteria y pasteleria, se preparan y serveixen refrescos pera bodas, bateigs y missas novas, ab tot lo serviment necessari en tals cassos, á preus económichs. Se serveixen gelats y 's venen los vins llegítims de Jerez, de J. Gordon Doz y Comp., á preus de bodega.

Reposteria de primera classe á 4 rs. lliura

La medicació sulfurosa á domioli

AB LAS

GOTAS-MARES SULFUROSAS

DE BAR,

ab las quals se preparan ímellorables ayguas sulfurosas pera beguda gargarisme, pulverisació, banys, etc.

Curan: herpes (brims), escrófulas (humors frets), malalties de la pell, bronquitis y catarrs, anginas, asma, anemia, etc.

FRASQUET 3 PESSETAS.

Depósit en Olot: Farmacia del Sr. Cardelús.

LO POSITIU.

S' avisa al públich en general y en particular á la nombrosa clientela del acreditat establiment-sastreria de Joan Bellapart, situat en los carrers de Sant Esteve, núm. 9, y Sant Tomás, 5, de aquesta vila, que en lo mateix establiment s' ha rebut un complet variat assortit de géneros última novetat pera la estació d' estiu, y que 's confeccionan trajos á mida desde 'l módich preu de 20 ptas. en avant, competint, d' aquesta manera, en baratura, gust y elegancia, ab las sastrerias y basars de robas fetas més económichs de Barcelona y altres capitals.

3057